

květen

ÚVAHA NAD VÁLKOU

Žijeme na území České republiky. Patříme do Evropy. Jsme součástí celého světa. Všechny tyto územní útvary jsou v různé míře zasaženy křesťanskou kulturou. Jaké by byly bez ní? Lepší, horší nebo stejné? Na tuto otázku mohou být určité dány nejrůznější odpovědi podle rozdílných ideologických nebo náboženských předpokladů. S touto otázkou souvisí další palčivá otázka. Bylo by méně nebo více nebo stejně mnoho válek bez dvoutisícileté přítomnosti křesťanské kultury. Zase by se objevilo mnoho spekulací. Přes všechnu hrůzu válek, které se prohnaly doposud světem, si můžeme být jisti jednou věcí. Každá válka je v rozporu s křesťanskou vírou. Kristus sice předpověděl, že války budou dál provázet lidstvo: „Až uslyšíte válečný ryk a zvěsti o válkách, nelekejte se! Musí to být, ale to ještě nebude konec. Povstane národ proti národu a království proti království... (Mk 13,7)“, tím však s nimi nevyslovil souhlas, protože hlásal pokoj a je Knížetem pokoje. Kdyby všichni lidé na celém světě vzali Kristovo učení naprosto vážně, žádná válka by nemohla nastat. To je však utopická představa, protože zlé síly jsou stále aktivní. Proroctví o mečích přetavených v radlice se zdá být v nedohlednu pokud je sledujeme vzhledem k pozemské realitě, chápeme je spíše eschatologicky. Toto proroctví přináší Izaiáš v 2. kapitole, 4. verši své knihy v tomto znění: „...že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit.“ Příčiny válek jsou známé: touha po moci, světovládě, bažení po majetku pod vedením falešných proroků, mesiášů lidstva. Účinným prostředkem pak bývá národní, rasová, třídní nebo jiná nenávisť. Je to zvrácená lidská vůle, která upadá do bažiny pohanství.

Konec druhého tisíciletí po Kristu je provázen děsivými útrapami dvou světových válek. Je těžké určit, která z nich byla strašnější. Díky vyspělejší technice zobrazení se mnoha dokumenty připomíná převážně druhá z těchto válek. Byla ničivější, způsobila mnohem větší ztrátu na životech. Na jejím konci je atomový úder na Japonsko. Ale sofistikovanější zbraně znamenaly rychlejší smrt obětí, zatímco v první světové válce se umíralo často drastičtěji a zranění v boji znamenalo také horší následky. Zvláště děsivé bylo použití otravných plynů, které byly později zakázány.

Nejen letos, kdy si připomínáme stoleté výročí začátku první světové války, ale nikdy nelze zapomenout na všechny oběti této katastrofy. Vina leží na těch, kteří toto pozemské peklo svými mocenskými plány rozpoutali a iniciovali válečnou agresí. Padlo mnoho nevinných lidí. Jejich rodiny byly poznamenány touto ztrátou. Tato válka znamenala tak jako i jiné války nejen materiální ale i duchovní zkázu. Nelze však přehlédnout druhou stránku věci. Ti, kteří svůj život nasadili pro záchranu jiných lidských životů, vybojovali osvobození svých národů a zaslouží úctu a vděčnost. Proti zlu je nutné se postavit v krajním případě i tímto způsobem. „Padli za vlast“, čteme na často společných pomnících. Kristův kříž, s nímž bývají tyto pomníky spojeny však také připomíná Toho, který zemřel za ně i za nás za všechny. V Jeho Srdci je naděje všech, kteří umírají.

V Baringově románu „Suknice nesešivaná“ nacházíme příběh mladého novináře, který končí na začátku první světové války. Končí i život tohoto člověka. Byl hodně rozevlátý. V dětství měl sice určitý kontakt s křesťanskou vírou, ale později se dostává do víru světa. Nebyl to člověk prostopášný ani jinak zkažený. Žil však v proudu dobových událostí, poznával nejrůznější intelektuály a zažil také intenzivní vztah k ženě. Všechno však odplynulo a on se ocitl jako voják ve válce. Umírá v kostele spolu s dalšími těžce raněnými. A právě tam zakouší blízkost Kristova rubáše, o nějž na Kalvárii pod Ukřížovaným Pánem vojáci metali los. Již před lety slyšel o podivuhodném působení tohoto roucha na jednoho člověka, který v jeho přítomnosti doznal pravdu. Nyní při umírání se v kostele nacházelo toto roucho a on viděl pravdu celého svého života. Chápal jej jako souvislý celek naplněný smyslem. Jeho život působil dojmem celistvosti – nesešivanosti tak jako Kristovo roucho. Dostává kněžské rozhřešení a je pomazán olejem svátosti nemocných. Umírá v pravdě, kterou mu ukazuje Ten, který je Pravda!

I naše životy mohou působit dojmem roztržitosti, zmatku a nejistoty. Ve skutečnosti však jsou protkány určitou vnitřní logikou, která nám zatím nemusí být zřejmá, nebo ji chápeme dost částečně a nedokonale. Jejím garantem je však Ten, který je a který vládne dějinám, jak to i říká kněz nad velikonoční svíčí...

P.L.

Liturgický kalendář

KVĚTEN 2014

1. čtvrtek	Sv. Josefa, Dělníka
2. pátek	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
3. sobota	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
4. neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
6. úterý	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
8. čtvrtek	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
11. neděle	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
12. pondělí	Svátek Výročí posvěcení katedrály Sv. Nerea a Achillea, mučedníků, Sv. Pankráce, mučedníka
13. úterý	Panny Marie Fatimské
14. středa	Svátek sv. Matěje, apoštola
16. pátek	Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka hlavního patrona Čech a košířského kostela
18. neděle	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
20. úterý	Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze Sv. Bernardina Sienského, kněze
24. sobota	Památka sv. Heřmana Josefa, kněze premonstrátského řádu
25. neděle	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
26. pondělí	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27. úterý	Sv. Augustina z Canterbury, biskupa
29. čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
30. pátek	Památka sv. Zdislavy
31. sobota	Svátek Navštívení Panny Marie

Oznámení

Katecheze dospělých

Biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou pokračovat **v sobotu 3. a 17. května** ve farním sále sv. Jana Nep. po večerních bohoslužbách.

Svátnost manželství

Ve **čtvrtek 8. května v 11.00** hod. si v kostele sv. Jana Nep. slíbí lásku, úctu a věrnost

Petr Gombíř a Terezie Hojková.

Poutní slavnost

Poutní slavnost v kostele sv. Jana Nepomuckého bude **v pátek 16. května**. Z těchto důvodů se neslaví pravidelná páteční mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice.

Noc kostelů

Noc kostelů se uskuteční v pátek 23. května s programem uvedeným na letáčcích, které budou vyvěšeny u kostelů a zároveň je program uveden na internetu (www.nockostelu.cz).

Farní výprava

Farní výprava do Žlutic, Rabštejna a dalších míst v okolí se uskuteční v sobotu 24. května. Odjezd účastníků bude v 8 hod. autobusem od kostela sv. Jana Nep. Je třeba se co nejdříve přihlásit v sákrstíích kostelů. Mši sv. budeme slavit na cestě, a proto nebude v Košířích u sv. Jana Nep. večerní mše sv.

Májové slavnosti

Májové slavnosti v kostele Nejsvětější Trojice a na Malostranském hřbitově budou v sobotu 31. května od 14. hodin. Program bude uveden na plakátech.

Pronájem pozemku

Ve spolupráci se Správou pražských hřbitovů (SPH) byl dohodnout pronájem části pozemku za kostelem Nejsvětější Trojice (ročně za cca 24000kč), který bude využívat restaurátér. Za ochotu a angažovanost děkujeme řediteli SPH Martinu Červenému i paní Janě Trojanové.

Úmysly Apoštolátu modlitby na květen

Všeobecný: Aby **hromadné sdělovací prostředky** byly nástrojem sloužícím pravdě a míru.

Evangelizační: Aby **Maria, Hvězda evangelizace**, směřovala poslání církve k ohlašování Krista všem lidem.

Národní: Aby **doba přípravy na kněžství** byla pro bohoslovce školou svatosti a moudrosti.

Svatý Filip Neri, kněz – památka 26. května

Svatý Filip Neri se narodil ve Florencii 21. července 1515. Jeho otec byl notář. Matka mu brzy zemřela, ale druhá otcova žena se o děti starala s mateřskou péčí. Filip byl živý, bystrý chlapec, ale lišil se od svých vrstevníků tím, že byl již od dětství velký dobrák. Základní vzdělání získal u florentských dominikánů. Ve věku 17 let odešel ke strýci do San Germano nedaleko opatství Montecassino, které často navštěvoval. Filip měl strýci pomáhat v obchodě a stát se jeho dědicem. Ale obchod Filipa nezaujal a brzy odešel do Říma.

Tam se ubytoval u jistého Florentána, kterému za byt a stravu vychovával děti. Studoval na univerzitě Sapienza filozofii a teologii, ale nechtěl být knězem, jen dobrým křesťanem. Žil prostě, bez starostí o budoucnost. Možná už z této doby pochází jeho modlitba: „*Pane, dej mi překonat*

dnešek, zítřka se nebojím.“ Rád navštěvoval římské svatyně a katakomby a tam se vroucně modlil. Ale byl otevřený, rád promlouval s lidmi, žertoval a pomáhal, kde bylo potřeba.

Nejčastěji ošetřoval chudé, a poskytoval jim i duchovní pomoc. Věděl, že spousta zla pochází z náboženské nevědomosti, poučoval děti i dospělé o pravdách víry a mravních zásadách dobrého křesťanského života. Jeho slova a příklad jeho vlastního života přivedly mnoho lidí na dobrou cestu. Měl ale i nepřátele, ale jejich příkoří snášel v klidu. Bůh odměnil statečného mladíka zvláštními milostmi, včetně mystických zážitků. Časem získal řadu následníků a pomocníků. Roku 1548 založil Bratrstvo Nejsvětější Trojice na pomoc chudým a nemocným poutníkům. Bratrstvo se velice osvědčilo ve Svatém roce 1550.

Roku 1551 se Filip podle rady svého zpovědníka dal vysvětit na kněze a připojil se ke kněžské komunitě u kostela San Girolamo della Carità. Tam vzniklo jeho hlavní životní dílo – Oratorium. Mělo to být místo nebo společenství, kde se lidé modlí. Bylo to však mnohem více. Oratorium v sobě spojovalo velkou svobodu a systematický náboženský a kulturní program. Měli do něj přístup všichni – šlechtici, prostí lidé, kněží, řeholníci a třeba i zvědavci. Mohli svobodně přijít i odejít. Program setkání sloužil náboženskému poučení a prohloubení ve víře. Užitečné bylo čtení vybraných knih. Už za Filipova života z tohoto společenství vyšly velké osobnosti jako např. Baronijs, Bosio, Tarugi a další. Pěstoval se i zpěv v lidové řeči. Časem k tomu přibyla hudba. V Oratoriu působil i mistr polyfonní hudby Palestrina. A Oratorium dalo jméno i druhu hudební skladby. Členové chodili i na vycházky, spojené s hrou i občerstvením v přírodě. A pravidelně sloužili nemocným.

Postupem času se Oratorium rozdělilo na kněžské a sekulární. V kněžském byli jen kněží a mělo charakter téměř řeholní komunity. Tyto kněžské komunity vznikly v dalších zemích křesťanského západu. Oratoria Filipa Neriho působí dodnes v řadě zemí západní Evropy, Severní i Jižní Ameriky a Afriky.

Ale Filip nepůsobil jen v Oratoriu. Přátelil se se světci své doby, např. Kamilem de Lellis, Ignácem z Loyoly, Karlem Boromejským. Měl kontakt s papeži a představiteli Církve. A zajímal se i o lidi římských ulic, zejména o chlapce, kterým se hodně věnoval. Napomínal je slovy „Bud’te dobří, jestli můžete,“ a „Bud’te veselí, ale nehřešte.“

Velmi významným prostředkem jeho apoštolátu byla zpověď. K jeho zpovědníci chodili lidé všech vrstev. Jeho zpovědi měly někdy určité zvláštnosti a jeden čas měl i zákaz zpovídat. Ale pak ho všichni pochopili a Filip se stal oblíbeným zpovědníkem.

Filipovi nabídli několikrát kardinálskou hodnost, ale on ji odmítl. Roku 1575 papež Řehoř XIII. přídělil oratoriánům kostel Santa Maria in Valicella, který přebudovali na větší. Tam prožil Filip poslední roky svého života. Před smrtí ještě přivedl francouzského krále Jindřicha IV. do Církve.

Filip Neri zemřel 26. května 1595 ve věku 80 let. Na jeho těle byla nalezena dvě vypouklá žebra a pod nimi neobyčejně velké srdce. Tato zvláštnost se dává do souvislosti s jedním jeho mystickým zážitkem v mládí. Je pochován v kostele Santa Maria in Valicella. Pověst svatosti ho provázela celý život. Už r. 1610 ho papež Pavel V. prohlásil za blahoslaveného a r. 1622 papež Řehoř XV. za svatého. Jeho úcta se rozšířila do celého světa, ale obzvláště ho uctívají Římané. Bývá nazýván „Apoštol Říma“ a je jedním z patronů města Říma.

Svatý Filip Neri je znám jako veselý svatý. Jeho humor byl laskavý a Filip ho používal, aby získal člověka pro křesťanskou víru. Stojí snad za to si jednu historku připomenout. Při jedné nabídce kardinálské hodnosti (kterou odmítl) dostal Filip také kardinálský klobouk, který si ponechal. A v něm spával jeho kocour. Jednou Filipa navštívil mladý kníže Dietrichstein. „Tohle bude krásný kardinál,“ řekl Filip, vyklopil kocoura z klobouku a vložil klobouk na hlavu Dietrichsteinovi. A my víme, že kníže Dietrichstein byl pak v létech 1599 – 1636 biskupem olomouckým a opravdu se stal kardinálem.

Podle R.Ondruše: *Blízki Bohu i ľudom a pramenů z internetu (Santiebeati, Heiligenlexikon aj.)* MP

Zprávy z farnosti

O velikonoční vigílii a Hodu Božím přivítala košířská farnost vzácného hosta. Mezi farníky přišel a spolu s P. Lohem koncelebroval slavnostní bohoslužby mladý františkán, známý jako *Havran* (skautská přezdívka), *Ondřej Čapek* (člen „spolča“ mladých farníků) a *Bony* (po vstupu do řádu františkánů). V kostele sv. Jana Nepomuckého slavil v roce 2010 svou první mši svatou, již jako **P. Bonaventura, OFM.**

Po studiu teologie a kněžském svěcení nastoupil kněžskou a řádovou službu ve františkánské komunitě v Brně. V současné době studuje postgraduálně v italských Be-nátkách, kde ho již navštívili tři naši mladí farníci, kteří také svou cestu za „Bonym“ popsali v jednom z loňských čísel KFL. Z nečekaného setkání jsme měli všichni velkou radost a s poděkováním a láskou jsme si s ním stiskli ruku po obřadech sobotní vigílie.

Do dalšího studia a působení v kněžské službě přejeme a vyprošujeme P. Bonaventurovi všechny „ony milosti, potřebné k jeho i našemu posvěcení“ a těšíme se na další setkávání.

Košířští farníci

PODĚKOVÁNÍ

Velikonoční liturgii, velkopáteční obřady v košířském kostele sv. Jana Nepomuckého, ozvláštnily zpívané pašije v provedení pěveckého sboru Katolické teologické fakulty UK. Tento smíšený sbor, vystupující pod názvem ACANT, přispěl přítomným věřícím k hlubokému prožitku události Kristova umučení. Všem účinkujícím, sbormistryni a sólistům patří náš vřelý dík s upřímným vatikánským „Zaplať Pán Bůh“.

Pražští biskupové a arcibiskupové

4. část

O dalším pražském biskupovi **Hyzovi** (1023-1030) toho opět, ostatně jako o mnohých dalších osobnostech raného středověku, mnoho nevíme. Byl vysvěcen arcibiskupem mohučským. Kronikář Kosmas se o něm zmiňuje jako o člověku ušlechtilého rodu i chování. Často navštěvoval chudé a vězněné. V biskupském sídle dával každý den zdarma najíst mnoha chudákům, a proto jej lidé titulovali „bílý a milostný biskup Hyza“.

Hyzovým nástupcem se stal **Šebíř** (1030 – 9. prosince 1067). Biskup Šebíř byl velkým oblíbencem už knížete Oldřicha. Je zajímavé, že pravděpodobně pocházel z některého předního českého rodu, protože kronikáři se o něm zmiňují, že již od útlého věku byl na dvoře knížete Oldřicha. Avšak na velké vážnosti dosáhl až za panování knížete Břetislava I., když se účastní vojenské výpravy do Polska, kde jsou nad hrobem sv. Vojtěcha vyhlášeny Břetislavovy dekrety (první český psaný zákoník), na kterých se biskup Šebíř nemalou měrou podílí. Šebíř také zakládá klášter a proboštvství ve Staré Boleslavi. Na konci svého života vykonal ještě jeden velmi záslužný krok, - založil Moravské

Fatima

V měsíci květnu slavíme výročí zjevení Panny Marie třem malým pasáčkům v údolí Cova da Iria v Portugalsku. Této události však předcházelo zjevení anděla v r. 1916 a jisté politické události. V r. 1917, kdy Portugalsko bylo již ve válce, papež Benedikt XV. vydává mírové poselství válčícím státům, kde naléhavě žádá ukončení bojů. Nikdo z politiků na jeho slova nereagoval, kromě rakouského císaře bl. Karla Habsburského. V Portugalsku tehdy vládl mimořádně silný protináboženský duch a pronásledování, mimo jiné štvance v médiích apod. Právě téhož roku se 13.5. zjevuje na dubu v Cova da Iria nějaká krásná paní třem pasáčkům a říká jim, že přichází z nebe.... Jak už však bylo výše zmíněno, tomuto zjevení předcházelo ještě jiné, a to trojí zjevení anděla. Sama vizionářka Lucia o tom vypráví: Zdá se mi, že to bylo na jaře r. 1916, kdy se nám poprvé zjevil anděl na Loca do Cabeco a řekl: Nebojte se, jsem ANĎĚL MÍRU! Modlete se se mnou: Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro Ty, kdo v Tebe nevěří, kteří se Ti neklanějí, kteří v Tebe nedoufají a nemilují Tě. Když jsme to 3x opakovali, řekl: Tak se modlete. Ježíšovo a Mariino Srdce vyslyší vaše prosby. A zmizel. Druhé zjevení se událo asi v létě - najednou jsme v poledním odpočinku viděli před sebou téhož anděla. Co děláte? Modlete se! Hodně se modlete! Ježíšovo i Mariino srdce mají s vámi plány milosrdenství. Přinášejte Pánu Bohu neustále modlitby a oběti. Za všechno co můžete přinášejte OBĚŤ JAKO POKÁNÍ ZA HŘÍCHY, které Boha urážejí a jako prosbu ZA OBRÁCENÍ HŘÍŠNÍKŮ. Dosáhnete tak míru pro vaši vlast. Především přijímejte utrpení, která na vás Pán sešle. Třetí zjevení se muselo udát počátkem října. Šli jsme k Loca do Cobeco, tam jsme se pomodlili růženec a andělovu modlitbu. A tam se anděl zjevil potřetí. V ruce držel KALICH a nad ním HOSTII z níž padaly do kalicha kapky krve. Nechal kalich s hostií vznášet se ve vzduchu, poklekl na zem a 3x opakoval modlitbu: Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu svatý, hluboce se vám klaním a obětuji vám drahocenné TĚLO a KREV, duši a božství Pána Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa na usmíření za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je urážen. A pro nekonečné zásluhy jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkrvněného Srdce Mariina vás prosím za obrácení ubohých hříšníků. Potom vstal, vzal znovu kalich a hostii a podával se slovy: Přijměte Tělo a pijte Krev Ježíše Krista, který je nevděčnými lidmi těžce urážen. ČINTE POKÁNÍ ZA JEJICH HŘÍCHY a utěšujte Boha. Potom si znova klekl na zem a 3x opakoval s námi modlitbu. Poté zmizel. Zjevením anděla byly děti pomalu připravovány na zjevení Svaté Panny a na jejich velké poslání .

Ponořme se tedy opět do sugestivního vyprávění sestry Lucie...13.5.1917 jsme si s Františkem a Hyacintou hráli nahoře na svahu Cova di Iria, když jsme uviděli něco jako blesk. Začali jsme sestupovat dolů a hnát ovce k silnici. U velkého dubu jsme viděli nový blesk a nad dubem spatřili Paní oděnou v bílém šatě, zářící víc než slunce. Paní promluvila: Nebojte se, neublížím vám. Přicházím z nebe...Chcete se obětovat Bohu a snášet všechna utrpení, která na vás sešle jako zadostiučinění za hříchy?

A jako prosbu za obrácení hříšníků? Ano, chceme. Budete tedy muset hodně trpět, ale milost Boží vás bude posilovat. Modlete se každý den růženec, abyste tak vyprosili světu mír a konec války. 13.6.1917 Panna oznamuje: Ježíš chce, aby Ho lidé poznali a milovali, chce zavést ve světě úctu k mému Neposkrvněnému Srdci. Před pravou dlaní P. Marie bylo srdce ovinuté trním. Pochopili jsme, že je to Srdce P. Marie zraňované lidskými hříchy a že si přeje odčinění těchto vin. 13.7.1917 krátce poté, co jsme se modlili s početným zástupem růženec, spatřili jsme P. Marii nad

dubem. Pravila: Modlete se každý den růženec, abyste tak vyprosili světu mír a konec války. Obětujte se za hříšníky a říkejte často, zvláště když přinášíte oběti: Ježíši, dělám to z LÁSKY K TOBĚ, za obrácení hříšníků a na odčinění hříchů proti mému Neposkvrněnému Srdci. Pak rozevřela plášť a viděli jsme ohnivě moře, v něm byli ďáblové a třáslí jsme se hrůzou. Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Abyste je zachránili, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír. Nepřestanou-li však lidé urážet Boha, vypukne za pontifikátu Pia XI. nová, krutější válka. Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vezte, že je to velké znamení, kterým Bůh dává najevo, že potrestá svět za jeho zločiny válkou, hladem, pronásledováním církve a Sv. Otce. Aby se tomu zabránilo, přijdu požádat o zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému Srdci a o smírné sv. přijímání o 1. sobotách v měsíci. Jestliže lidé splní mé přání, Rusko se obrátí a bude mír. Jestliže ne, rozšíří Rusko své bludy po světě a vyvolá tak války a pronásledování církve. Dobří budou mučeni a Sv. Otec bude mnoho trpět. Různé národy budou zničeny. Ale nakonec bude triumfovat mé Neposkvrněné Srdce. Sv. Otec mi zasvětil Rusko a světu bude dopřán na nějakou dobu mír. Když se budete modlit růženec, opakujte po každém desátku: Ó můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které toho nejvíce potřebují. 13.10.1917, tehdy lilo jako z konve a ani bláto nebránilo lidem, aby si pokorně a prosebně klekali a modlili se růženec. P. Maria vyzývá: Chci ti říct, abyste zde postavili k mé počtě kapli. Jsem PANNA MARIA, KRÁLOVNA RŮŽENCE. Modlete se nadále denně růženec. Při tomto zjevení za účasti 70 tis. lidí došlo k slunečnímu zázraku. Mnoho lidí se obrátilo, uvěřilo, činilo pokání. A i když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy a vězení, díky ochraně P. Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení byla po důkladném teologickém šetření uznána jako pravá 13.10.1930. Kongregace pro nauku viry v r. 2000 odtajnila III. tajemství, ve kterém se 3x zdůrazňuje POKÁNÍ, OBRÁCENÍ, VÍRA. V současné době 13.5. papež František zasvěcuje svůj pontifikát P. Marii ve Fatimě a 13.10 celý svět v Římě před sochou fatimské P. Marie.

Závěrem lze už jen dodat, že fatimské poselství P. Marie je především znamením spásy a to jak pro lidstvo, tak i pro každého jednotlivce. Úcta k Mariinu Neposkvrněnému Srdci musí být spojena s návratem k víře a Bohu. Musíme se zbavit lhostejnosti a vybojovat boj se sebou samým a vlastní hříšností...

M.Valentová

Prameny: Dr. Wolfram Mantke: Zjevení P. Marie ve Fatimě /Societas Fatima.

Zjevení P. Marie ve Fatimě/ protiproud.parlamentnilisty.cz,

Zjevení P. Marie ve Fatimě/ Wikipedie Fatima- Verite/ verite.cz, Okolnosti zveřejnění III.tajemství/ cibulka.net.

OKÉNKO VÍRY:

MODLITBA V ŽIVOTĚ KŘEŠTĀNA

Pro modlitbu je vhodná každá chvíle. Přesto církev předkládá věřícím zvláště určené doby, které mají zvýraznit a posílit neustálou modlitbu. Jde o ranní a večerní modlitbu, modlitbu před jídlem a po něm, o denní modlitbu církve, nedělní eucharistii, posvátný růženec a svátky liturgického roku.

534. Co je modlitba?

Modlitba je povznesení duše k Bohu nebo prosba k Bohu o dobra shodná s jeho vůlí. Je vždy darem Boha, který přichází, aby se setkal s člověkem. Křesťanská modlitba je osobním a živým vztahem Božích dětí k jejich nekonečně dobrému Otci, k jeho Synu Ježíši Kristu a k duchu Svatému, který přebývá v jejich srdcích.

ZJEVENÍ MODLITBY

535. Proč je povolání k modlitbě všeobecné?

Protože Bůh jako první vyvolává skrze stvoření každé bytí z ničeho a člověk je i po pádu nadále schopen poznávat svého Stvořitele a uchovávat si touhu po tom, který ho povolal k existenci. Všechna náboženství a zvláště celé dějiny spásy dosvědčují tuto touhu člověka po Bohu, ale Bůh jako první neustále přitahuje každou osobu k tajemnému setkání v modlitbě.

536. V čem je Abrahám vzorem modlitby?

Abrahám je vzorem modlitby, protože chodí v přítomnosti Boha, naslouchá mu a plní jeho vůli. Jeho modlitba je boj víry, protože vytrvale věří v boží věrnost i ve chvílích zkoušky. Mimoto když ve svém stanu přijal návštěvu Pána, který mu svěřuje svůj záměr, odvažuje se Abrahám se smělou důvěrou přimlouvat za hříšníky.

537. Jak se modlil Mojžíš?

Mojžíšova modlitba je typickou rozjímavou modlitbou: Bůh volá Mojžíše z hořícího keře, často a dlouho s ním rozmlouvá „tváří v tvář, jako když člověk rozmlouvá se svým přítelem“ (Ex 33,11). Z tohoto důvěrného vztahu k Bohu Mojžíš čerpá sílu vytrvale se přimlouvat za lid: jeho modlitba je tak předobrazem přimluvy jediného prostředníka, Ježíše Krista.

538. Jaké místo ve Starém zákoně má vzhledem k modlitbě chrám a král?

Modlitba Božího lidu se rozvíjí ve stínu Božího stánku – archy úmluvy a potom chrámu – pod vedením pastýřů. Mezi nimi je David, král „podle Božího srdce“, pastýř, který se modlí za svůj lid. Jeho modlitba je vzorem pro modlitbu lidu, protože je přilnutím k Božímu zaslíbení a důvěrou, plnou lásky, v toho, který jediný je Král a Pán.

539. Jakou úlohu má modlitba v poslání proroků?

Proroci čerpají z modlitby světlo a sílu, aby vybízeli lid k víře a obrácení srdce. Vstupují do velmi důvěrného vztahu k Bohu a přimlouvajících se za bratry, jimž hlásají, co viděli a slyšeli od Hospodina. Eliáš je otcem proroků, totiž těch, kteří hledají Boží tvář. Na hoře Karmel přivede lid zpět k víře díky zásahu Boha, kterého prosí slovy: „Odpověz mi, Hospodine, odpověz mi!“ (1 Král 18,37).

540. Jaký je význam žalmů v modlitbě?

Žalmy jsou vrcholem modlitby Starého zákona: Boží slovo se stává modlitbou člověka. Tato modlitba, neoddělitelně osobní i společná, inspirovaná Duchem Svatým, opěvuje Boží divy ve stvoření a v dějinách spásy. Žalmy se modlil Kristus a on je také plně uskutečnil. Proto zůstávají podstatným a trvalým prvkem modlitby církve, vhodným pro lidi všech stavů a všech dob.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné